

ligt, at vi har fået både Norge og Island med i det samarbejde.

Når jeg starter på den måde, er det, fordi vi før i tiden, når vi diskuterede Schengen, har talt om den nordiske pasunion, og hvad der ville ske med den. Uha, det helt vilde. Men her har vi altså fået sikret den nordiske pasunion, og vi har fået sikret det, der er det væsentlige, nemlig det internationale politisamarbejde på alle disse områder.

Jeg vil gerne takke for det svar, Det Radikale Venstre gav, og som jeg var glad for, nemlig at Det Radikale Venstre i hvert fald vil arbejde for, at det forbliver et mellemstatsligt samarbejde.

Men vi har ikke fået sikkerhed for, at Norge og Island kan blive fuldgyldige medlemmer. De kan få lov til at have observatørstatus, de kan få lov til at gå efter alle de regler, man har, men de kan ikke få lov til at være 100 pct. medlemmer, fordi man siger, at det stadig væk ligger under EU. Hvorfor skal det ligge under EU? Er der nogen fornuftig forklaring på det? Jeg ser ikke nogen.

Det eneste, jeg ser, er i virkeligheden et fare-signal i det her, fordi vi i nattens løb har fået kendskab til det fransk-tyske forslag, og vi ved, at når franskmændene og tyskerne sætter sig ned og laver sådan et fint forslag, plejer de at tromle det igennem på disse regeringskonferencer, og så ligger det der lige pludselig.

De mener ikke, der er nogen grund til, at dette politisamarbejde skal blive i søjle 3. Nej, det skal flyttes over i søjle 1, så det er et rent EU-samarbejde og ikke mere et mellemstatsligt samarbejde, og så kan man med kvalificeret flertal hen ad vejen træffe beslutninger i EU. Derved bliver Norge og Island sat ud.

Derfor er det vigtigt for mig, hvis jeg kunne få en garanti fra ministeren og fra de forskellige partier, i særdeleshed selvfølgelig regeringspartierne, for, at dette ikke vil ske. Jeg kan godt forstå, hvis ministeren på nuværende tidspunkt ikke kan give den garanti, for jeg er bange for, at statsministeren kommer under hårdt pres, når han skal mødes med de andre stats- og regeringsledere på fredag. Men det er et af problemerne.

Et andet problem: Det er helt fint, at vi har talt om fri bevægelighed, og det brugte fru Elisabeth Arnold et stykke tid på, og vi har stemt om, at personer, varer, tjenesteydelser og kapital skal kunne bevæge sig frit over grænserne, men det betyder ikke, må jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at det skal være ukontrolleret. Det bety-

der ikke, at det, der er lyssky, frit skal kunne bevæge sig over grænserne, og derfor burde der stadig være mulighed for grænsekontrol, ikke en grænsekontrol, som der var i det tidligere Sovjetunionen, som det har været draget ind i debatten i dag, men den fornuftige grænsekontrol, hvor grænsepolitiet kan stoppe dem, som de synes ser mistænkelige ud, eller som de har fået et praj om ser mistænkelige ud.

Nu er Danmark jo i en heldig situation. Vores grænser er til at overse. Enten kommer man ind med skib, og så er der tale om havne, eller også kan man gå over den dansk-tyske grænse, og så har vi om nogle år også en lille svensk grænse, men den er vel også til at overse. Så vi har det for så vidt nemt i Danmark.

Men der er andre lande, der har langt, langt større problemer, og de har ydre grænser til hele dette område. Tænk blot på den finske grænse til Rusland. Den må ikke være særlig morsom at skulle kontrollere, og vi ved i dag, at den på det nærmeste er umulig at kontrollere. Vi ved også, at den tyske grænse bliver gennemhullet af - ikke af lovlige, som gerne vil ind og tjene nogle penge eller noget lignende, men af illegal indvandring af personer, som bare kan smutte videre, og det er dér, vi skal have stoppet. For en ting er, at de måske kan komme ind i Tyskland, Tyskland sætter gevaldigt ind mod den slags, men de skal ikke have lov til at gå videre uden en grænsekontrol ved den danske grænse. Det er i virkeligheden det største problem.

Vi i Fremskridtspartiet har også været nede ved den tyske grænse og talt med grænsepolitiet og spurgt: Hvad er egentlig talt problemet? Kunne I ikke klare det, hvis I var op til 25 km længere tilbage eller længere tilbage endnu? Og de siger: Jo, vi kan også godt finde illegale indvandrere i Danmark, som bor i Århus og andre steder, og dem skal vi også nok hente, når vi finder dem, men det er usigelig meget nemmere at tage dem, når de kommer ved grænsen, for vi kan meget tit se det, og derved bliver der lavet i hvert fald en grovsortering.

Fru Elisabeth Arnold havde ret i sin påstand om, at man ikke får fanget dem alle sammen ved grænsen. Selvfølgelig gør man ikke det, men så skal resten selvfølgelig findes andre steder. Man finder mange ved grænsen, og en stor del af dem, som gør det første gang eller anden gang, får man snuppet ved grænsen, og derved får man stoppet en masse, som måske vil synes, at det var en smart måde at tjene lidt ekstra penge på.